

Zbornik sudske prakse

Predmet C-388/11

**Le Crédit Lyonnais
protiv**

Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Réforme de l'État

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État (Francuska))

„Porez na dodanu vrijednost – Šesta direktiva 77/388/EEZ – Članci 17. i 19. – Odbitak pretporeza – Korištenje robe i usluga kako za oporezovane transakcije tako i za transakcije izuzete od poreza – Razmjerni odbitak – Izračun odbitka – Podružnice s poslovnim nastanom u drugim državama članicama i u trećim državama – Neuzimanje u obzir njihovog prometa“

Sažetak – Presuda Suda (prvo vijeće) od 12. rujna 2013.

1. *Usklađivanje poreznih zakonodavstava – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost – Odbitak pretporeza – Razmjerni odbitak – Porezni obveznik koji ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici – Određivanje razmjernog odbitka uzimanjem u obzir prometa koji je ostvarila ta stalna poslovna jedinica – Nedopuštenost*

(Direktiva Vijeća 77/388, čl. 5. st. 7. t. (a), čl. 6. st. 3., čl. 17. st. 5. podst. 3. i čl. 19. st. 1.)

2. *Usklađivanje poreznih zakonodavstava – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost – Odbitak pretporeza – Razmjerni odbitak – Porezni obveznik koji ima stalnu poslovnu jedinicu u trećoj državi – Određivanje razmjernog odbitka uzimanjem u obzir prometa koji je ostvarila ta stalna poslovna jedinica – Nedopuštenost*

(Direktiva Vijeća 77/388, čl. 17. st. 3. t. (a) i (c), i čl. 19. st. 1.)

3. *Usklađivanje poreznih zakonodavstava – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost – Odbitak pretporeza – Nacionalni propis koji za izračun razmjernog odbitka prema sektorima aktivnosti trgovačkog društva kao poreznog obveznika propisuje uzimanje u obzir prometa koji je ostvarila stalna poslovna jedinica s poslovnim nastanom u drugoj državi članici ili u trećoj državi – Nedopuštenost*

(Direktiva Vijeća 77/388, čl. 17. st. 5. podst. 3.)

1. Članak 17. stavke 2. i 5. kao i članak 19. stavak 1. Šeste direktive 77/388 o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet treba tumačiti na način da za utvrđivanje udjela za odbitak poreza na dodanu vrijednost koji se na njega primjenjuje trgovačko društvo čije se sjedište nalazi u jednoj državi članici ne može uzeti u obzir promet koji su ostvarile njegove podružnice s poslovnim nastanom u drugim državama članicama.

Naime, mogućnost poreznog obveznika da izračuna udio za odbitak primjenjiv na njegovo sjedište koje se nalazi u određenoj državi članici uz uzimanje u obzir prometa koji su ostvarile njegove stalne poslovne jedinice osnovane u drugim državama članicama ne može zajamčiti, u svakom slučaju, bolje poštovanje načela neutralnosti poreza na dodanu vrijednost u odnosu na sustav koji predviđa da porezni obveznik mora u svakoj državi članici u kojoj se može smatrati da ima stalnu poslovnu jedinicu u smislu Šeste direktive utvrditi zaseban udio za odbitak.

Nadalje, takav način utvrđivanja udjela za odbitak koji bi bio primjenjiv na sjedište poreznog obveznika imao bi za posljedicu povećanje udjela poreza na dodanu vrijednost koje navedeno sjedište može odbiti u odnosu na sve nabave koje je taj porezni obveznik proveo u državi članici u kojoj ima sjedište, iako dio tih nabava nema nikakve veze s aktivnostima stalnih poslovnih jedinica izvan te države. Na taj bi način mogla biti pogrešno utvrđena i visina primjenjivog udjela za odbitak.

Zbog toga, takav način uspostavljanja udjela za odbitak može negativno utjecati na učinkovitost članka 5. stavka 7. točke (a) i članka 6. stavka 3. Šeste direktive koji državama članicama daju određeno diskrecijsko pravo ublažavajući istovremeno učinke njihova izbora u području fiskalne politike.

(t. 37.-40. i t. 1. izreke)

2. Članak 17. stavak 3. točke (a) i (c) kao i članak 19. stavak 1. Šeste direktive 77/388 o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet treba tumačiti na način da za utvrđivanje udjela za odbitak poreza na dodanu vrijednost koji se na njega primjenjuje trgovačko društvo sa sjedištem u jednoj državi članici ne može uzeti u obzir promet koji su ostvarile njegove podružnice s poslovnim nastanom u trećim državama.

Naime, sustav odbitaka temelji se na načelu teritorijalnosti primjenjivih nacionalnih odredaba, a kad porezni obveznik ima stalnu poslovnu jedinicu u državi različitoj od one u kojoj ima sjedište, smatra se da su gospodarske aktivnosti koje obavlja u toj državi, u svrhu primjene odredaba Šeste direktive, obavljene iz te stalne poslovne jedinice.

Međutim, ni u preambuli Šeste direktive niti u njenim odredbama ne postoji nijedan pokazatelj koji bi doveo do zaključka da bi okolnost da porezni obveznik ima stalnu poslovnu jedinicu izvan Unije bila od utjecaja na sustav odbitaka koji se primjenjuje na navedenog poreznog obveznika u državi članici u kojoj se nalazi njegovo sjedište.

(t. 42., 43., 49. i t. 2. izreke)

3. Članak 17. stavak 5. treći podstavak Šeste direktive 77/388 o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet treba tumačiti na način da ne dopušta državi članici da donese pravilo o izračunu udjela za odbitak prema sektorima aktivnosti trgovačkog društva kao poreznog obveznika kojim bi se to društvo ovlastilo da uzme u obzir promet koji je ostvarila podružnica s poslovnim nastanom u drugoj državi članici ili u trećoj državi.

Naime, upućivanje u članku 17. stavku 5. trećem podstavku Šeste direktive na „sektore aktivnosti” ne se može tumačiti kao da se odnosi na zemljopisna područja. Naime, kao što i proizlazi iz članka 4. stavaka 1. i 2. Šeste direktive, pojam „aktivnosti” se u kontekstu Šeste direktive odnosi na različite vrste gospodarskih aktivnosti kao što su aktivnosti proizvođača, trgovaca ili osoba koja pružaju usluge.

(t. 53., 54., 56. i t. 3. izreke)